

Nu și nu

piatră de râu să fi fost
nu cărămidă

sabie
nu teacă

Aici și aici

ca să se îndrăgostească de mine
i-am spus unei fete că am două inimi
m-a privit uluită și s-a dat încet înapoi
nu crezi?

pune mâna

aici și aici

vezi

bate și în stânga

și în dreapta

sunt două

îmi amintesc cum
de mirare
buzele fetei s-au depărtat una de alta
și gura i s-a deschis
câteva clipe am ezitat
apoi am sărutat-o

când și-a mai revenit
a îngânat:
cum poți trăi așa?
bine foarte bine
fiindcă inima din dreapta e mai mică
decât cea din stânga
însă doar puțin

Obicei de familie

toți bărbații din familia mea
și-au făcut pantofii cu cremă
străbunicul pe care nu l-am mai prins în viață
bunicii
unchii
văru-meu
tata
toți
și nu doar că au dat cu cremă
ci i-au și lustruit
pantof cu pantof
pereche după pereche

zi după zi
îndelung meticulos grijulii chiar
fiindcă un om se uită mai întâi la pantofii unui alt om
apoi în ochii lui

eu am un burete cu silicon
cu care dau
din când în când
și pe fugă
pe la botul încălțărilor

Pomul din mijlocul curții

Crina adună castane în mijlocul curții
și e fericită că există un pom
care face ouă maro

mă bate gândul
să îi spun adevărul
dar le-a așezat deja în cuibare
și așteaptă să vină păsările
ca să scoată pui

Fiul meu, fiul tatălui meu

par mult mai tânăr decât sunt

mi-l amintesc pe tata la vârsta mea:
deși avem aceiași ani
eu acum
el atunci
eu par mai tânăr

sau poate mă înșel
dar e vina copiilor mei
mai mici decât mine când taică-meu era la vârsta mea
Tudor abia a trecut de un an
eu așteptam majoratul
și alergam mai tare ca tata
îl puneam deja la skanderberg
și cred că și la trântă

sunt mai tânăr decât sunt
dar cât de împruținat voi clipoci în memoria fiului meu
când el va avea vârsta mea de azi?
nici nu va ști cum arăt
deși acum mă privește cu ochi mari
și mă strigă cu toată inima

Poezie

fiul meu nu va ține minte nimic din tatăl lui de azi
iar cel care voi fi pe mai departe
îi voi apărea ca o umbră ce băjbăie
în căutarea unui trup
care s-o creadă
mai tânără

Prăjituri

mama a făcut prăjituri pentru Tudor și Crina

îmi privesc copiii cum mușcă fericiti din ele
cum pudra de zahăr le desenează mustăcioare
cum obrazii le sunt umflați ca la broscoi
și mă pufnește plânsul

mama mă mângâie pe cap
și îmi șoptește:

Dumnezeu ne încercă

așa cum se încercă prăjiturile în cuptor

ca să vezi dacă sunt

sau nu

destul de coapte

Balerina

dragostea e și atunci când găsești balerina de porțelan
primită de la părinți
cu mâinile rupte
i le pui la loc cu două picături de lipici special
dar după aceea n-o mai ascunzi înapoi în dulap
ci o așezi
fie și pentru câteva ore
deasupra televizorului din dormitor

Cărticica

înaintea fiecărei călătorii
aleg din bibliotecă o carte mică
pe care o iau cu mine

când simt că în jur
timpul începe să moară
scot cărticica din rucsac și o deschid
iar ea se umflă brusc
precum o vestă de salvare

Un brad de Crăciun

și anul acesta
voi cumpăra brad de Crăciun
îl voi alege răbdător
meticulos
să nu fie nici prea înalt
nici pitic
dar cât se poate de des
îl voi împodobi cu globuri cu beteață
cu luminițe bomboane artificii
voi pune sub el darurile pentru cei dragi
apoi
după ce ei le vor lua
voi mătura țepii îi voi aranja crenguțele
și iarăși voi mătura
mă voi bucura de brad zi după zi
voi trage în piept mirosul de cetină
și voi simți și mai tare Sărbătorile

apoi

pe la mijloc de ianuarie

după ce mă voi întoarce de la serviciu

într-o seară

îi voi da jos tot strălucul

îl voi scoate din suportul de fier forjat

și-l voi târi afară din casă

până la colțul străzii

unde

câteva secunde mă voi gândi că ar fi minunat

dacă un sărac l-ar găsi și l-ar lua de acolo

ca să se bucure de el măcar un ceas

cam cât arde pe foc

un fost brad de Crăciun

Nimic

eram la un târg de carte în germania

plin de oameni

de lansări

sesiuni de autografe

lecturi mese rotunde dezbateri agape

deodată s-a răspândit vestea

că la standul unei edituri

un poet a făcut infarct

m-am uitat foarte atent de jur-împrejur

și am văzut că

târgul a continuat mai departe

ca și cum

nimic nu s-ar fi întâmplat

Detaliu expoziție

Pare că știu

pare că știu tot timpul ce fac
și când bag cheia în contactul mașinii
și când pun mâna pe cuțit să curăț peștele
și când butonez telecomanda
și când arunc cu pietre spre haita de câini
și când îmi așez vârful stiloului pe coala de hârtie
și când fac *magicuri* pentru copiii mei ori ai altora
și când îmi mângâi femeia pe obraji
tot timpul pare că sunt foarte sigur de mine
și nimeni n-ar tăgădui asta
nici măcar dacă ar afla
că nu e nicio picătură de benzină în rezervor
că am degetele crestate
că televizorul s-a ars de o jumătate de an
că haita înseamnă doi câini costelivi și fricoși
că zeci de cocoloașe de hârtie îmi umplu coșul de gunoi
că puștii se prind rapid pe care mănecă dispar monedele mele
că pe obrajii femeii șterg lacrimi după lacrimi

Priceput la moarte

ce te mai pricepi la moarte
ai șoptit
după ce mi-ai citit câteva poezii

deloc
deloc
sunt doar un impostor
tot ce am scris acolo
e văzut și auzit pe la alții